

دوتا ۱۰۱	تعلیم ۳۹
	جشن های کلیسایی: روز خداوند
T = معلم ۱	S = معلم ۲

(T) به برنامه " دوره شاگردساز از رادیو " خوش آمدید . در این مجموعه شما فرصت خواهید داشت تا درباره شیوه زندگی عملی اجتماع مسیحی ، دروسی را یاد بگیرید . دو معلم از کتاب مقدس در باره جشن های مسیحی تعلیم خواهند داد. در حالیکه به این برنامه گوش می کنید در دفترچه خود ، یادداشت بردارید یا برنامه را ضبط کنید. عنوان تعلیم امروز ، روز خداوند می باشد . یعنی روزی که مسیحیان برای پرستش جمع می شوند .

ما یاد خواهیم گرفت که کتاب مقدس در مورد گردهم آیی در روز سبت یا شنبه که در عهد عتیق آخرین روز هفته بود و درباره گردهم آیی که در عهد جدید در اولین روز هفته است چه تعلیم می دهد . به چه علت بسیاری از مسیحیان در تمام دنیا در اولین روز هفته برای پرستش جمع می شوند ؟ مسیحیان در آن روز چه می کنند ؟

(S) نکته ۱. روز هفتم هفته ، سبت نامیده شده است .

اول . نگاه داشتن سبت ، نگاه داشتن قسمتی از شریعت عهد عتیق بود .

در کتاب خروج فصل ۲۰ ، خداوند به قومش ده فرمان داد تا آنها را انجام دهند . فرمان چهارم از این ده فرمان میگوید " روز سبت را به یاد داشته باش و آن را مقدس بدار. در هفته شش روز کار کن ولی در روز هفتم که سبت خداوند است هیچ کاری نکن نه خودت نه مهمانت و نه چهارپایانت . چون خداوند در شش روز آسمان و زمین و دریا و هرچه را که در آنهاست آفرید و روز هفتم دست از کار کشید پس او روز سبت را مبارک خواند و آن را روز استراحت تعیین نمود." در عهد عتیق خدا فرمود روز هفتم هفته ، روز مخصوصی می باشد و از شش روز دیگر هفته جدا می گردد .

در خروج ۲۳ : ۱۲ خدا فرمان داد " شش روز کار کنید و در روز هفتم استراحت نمایید تا غلامان و کنیزان و غریبانی که برایتان کار می کنند و حتی چهار پایانتان بتوانند استراحت نمایند ." در اینجا هدف از یک روز کار نکردن در هفته ، استراحت کردن و تجدید قوا است . در لاویان ۲۳ : ۳ خدا فرمان داد " در روز سبت نیز که هفتمین روز هفته می باشد قوم باید برای عبادت من جمع شوند در هر جا که ساکن باشند باید در این روز دست از کار کشید ه استراحت کند." در اینجا هدف از کار نکردن در هفته ، داشتن فرصت برای جمع شدن با ایمانداران دیگر در یک جمع مقدس می باشد ، بنابراین حکم چهارم ، این حقیقت حکیمانه را تعلیم می دهد که یک روز هفته باید صرف استراحت و جمع شدن با ایمانداران دیگر باشد .

(T) دوم . رهبران مذهبی و معلمین یهودی ، روح عهد عتیق را عوض کردند .

یهودیان فرمان چهارم را تغییر دادند . آنها فرمان چهارم را زیر یک جزوه حاوی ۳۹ کاری که نباید در روز سبت انجام می شد ، دفن کردند . برای مثال آنها تعلیم دادند که سفر کردن ، غذا پختن یا حمل چیزی در روز سبت ممنوع است . آنها رسولان عیسی را که چند خوشه گندم در روز سبت چیده بودند تا بخورند متهم به شکستن سبت می نمودند . یهودیان این عمل را درو مینامیدند و معتقد بودند انجام این کار در روز سبت ممنوع است . بدین ترتیب بنظر می رسد که انسان برای سبت آفریده شده است . با اضافه کردن ۳۹ عملی که در سبت ممنوع بود به حکم چهارم ، آنها سبت را تبدیل به بار سنگینی نمودند که مردم می بایست حمل می کردند .

یهودیان شریعت عهد عتیق را با سنتهای انسانی خود عوض کردند . معلمین مذهبی و رهبران ، شریعت خدا را در زیر ۳۶۵ امر ممنوع و ۲۴۸ فرمان وضع شده بوسیله انسانها دفن نمودند . در مرقس ۷ : ۹ عیسی می گوید " حتی حاضرید احکام خدا را زیر پا بگذارید تا آداب و رسوم خودتان را حفظ کنید ." تفسیر آنها از شریعت عهد عتیق با نقشه خدا برای شریعت در تضاد بود . خدا قوانین تشریفاتی عهد عتیق را بعنوان سمبلی که به منجی موعود و ملکوت او اشاره می کند ، قرار داده بود اما یهودیان آن را تبدیل به وسیله ای برای نجات نموده بودند . آنها تعلیم می دادند تنها با حفظ شریعت می توان نجات یافت . آنها بخصوص ختنه و نگهداشتن سبت را برای نجات کاملاً ضروری می دانستند (اعمال ۱۵ : ۱) . بنابر این آنها شریعت عهد عتیق را تبدیل به باری نمودند که هیچ انسانی نمی توانست حمل کند (متی ۲۳ : ۴ و ۱۱ : ۲۸ - ۳۰) .

(S) سوم . قوانین تشریفاتی عهد عتیق بعنوان یک " سمبل ، نمونه یا سایه " به انجام رسید و باطل شد .

شریعت عهد عتیق از سه بخش تشکیل شده : قوانین تشریفاتی مراسم ، قوانین مدنی و قوانین اخلاقی . عهد جدید تعلیم می دهد که قوانین تشریفاتی در عیسی مسیح تحقق پذیرفت (متی ۵ : ۱۷ ، افسسیان ۲ : ۱۵ ، کولسیان ۲ : ۱۴) قوانین مدنی قوم اسرائیل جای خود را به اصول ملکوت خدا داد ، اما قوانین اخلاقی ابقاء گشته است و ادامه دارد .

قوانین اخلاقی ، ضوابط و اصولی را در مورد چگونگی زندگی ایمانداران به عنوان قوم خدا تصریح میکند . اخلاق در ده فرمان نوشته شده (خروج ۲۰ : تثنیه ۵) و در این قانون خلاصه شده که خدای خود و همسایه خود را محبت نما (متی ۲۲ : ۳۷ - ۴۰)

توجه به این نکته بسیار مهم است که قوانین اخلاقی در زمینه فیض داده شده است . در خروج ۲۰ : ۲ ما می خوانیم " من خداوند خدای تو هستم همان خدایی که تو را از اسارت و بندگی مصر آزاد کرد ." تنها پس از اینکه خدا قوم را از گناهان و اسارت نجات داد به آنها ده فرمان را بعنوان راهی برای زندگی بخشید . خدا هرگز قوانین عهد عتیق را به عنوان آزمونی برای اطاعت قوم اسرائیل یا وسیله ای برای نجات یافتن آنها نداده بود . در عهد جدید خدا هدفی را که از ابتدا برای قوانین اخلاقی در عهد عتیق داشت عوض نکرد ، خدا می خواست و می خواهد که قومش بوسیله قوانین اخلاقی بدانند چطور باید زندگی کنند تا او را خوشنود بسازند و جلال

دهند. برای مثال فرمان چهارم می گوید، "با مقدس نگاه داشتن روز سبت آن را بیاد آور." فرمان چهارم این حقیقت را تعلیم می دهد که بطور حکیمانه باید یک روز در هفته را برای استراحت، برای ملاقات ایمانداران دیگر و خدمات مفید اختصاص داد.

(T) چهارم. سبت در عهد جدید بوسیله عیسی توضیح داده شده است.

عیسی تعلیم می دهد که سبت برای انسان است. سبت برای کمک به انسان قرار داده شد. در مرقس ۲: ۱۸ - ۲۲، عیسی تعلیم می دهد که، "شراب تازه را نباید در مشك كهنه ریخت." انجام نمونه ها یا سایه های عهد عتیق توسط محتوای واقعی عهد جدیدی که او آورده باید شکل جدیدی بیابد. او تاکید می کند آنانی که در حضور خود او زندگی می کنند باید بجای روزه گرفتن جشن بگیرند و بجای عزاداری، شادی کنند. عیسی مسیح با آمدنش نظم جدیدی را آورد. "ظواهر" روزهای روزه گرفتن و سبت متعلق به نظم قدیمی بود. در مرقس ۲: ۲۳ - ۲۷ او می گوید: "روز شنبه برای استراحت انسان به وجود آمد نه انسان برای روز شنبه." سبت بعد از خلقت انسان بوجود آمد و بخاطر این قرار داده نشد تا باری برای انسان باشد، بلکه تا برکتی برای انسان باشد. اولین هدف سبت، کمک به انسان بود تا به او فرصت استراحت و تازه شدن را بدهد (خروج ۲۳: ۱۲). تا بوسیله خدمت کردن و محبت نمودن و پرستش خدا، خود را از خدا و امور خدا پر سازد. (اشعیاء ۵۸: ۱۳ - ۱۴، ۵۶: ۶)، و تا با ایمانداران دیگر برای پرستش خدا جمع شود. (لاویان ۲۳: ۳)

عیسی نشان داد که سبت برای خدمت کردن به خدا خدمت آفریده شده است. در مرقس ۲: ۲۸ عیسی می گوید: "من صا حب اختیار روز شنبه هستم." او اختیار دارد تا اصولی را که بر روز سبت حاکم هستند کنار بگذارد. وقتی یک نیاز واقعی برای نجات جانها پیش می آید مثل داستان داود یا شفای مردم، آنگاه از مقررات تشریفاتی قرار داده شده سبت، چشم پوشی می شود. و در مرقس ۳: ۱ - ۵ او می گوید، "بنظر شما روز شنبه برای چیست؟ برای خوبی کردن یا برای بدی کردن؟" هدف دوم سبت، خدمت خدا مخصوصا با انجام کارهای خوب و نجات جانها بود. برای مثال با نجات مردم از اسارت، خوراک دادن و پوشاندن آنها (اشعیاء ۵۸: ۶ - ۱۲). این نشان می دهد که "جنبه تشریفاتی" و "ظاهری" حکم چهارم بوسیله اصول سازنده، روحانی و حکیمانه جایگزین شده است. مسیحیان این اصول روز هفتم را در مورد روز اول هفته که "روز خداوند" نامیده شده بکار می برند.

(S) نکته ۲. اولین روز هفته روز خداوند نامیده شده است.

چرا اولین روز هفته برای مسیحیان اینقدر مهم است؟

اول. عیسی مسیح در اولین روز هفته قیام نمود.

اناجیل به روشنی بیان می کنند "بعد از سبت، صبح خیلی زود اولین روز هفته یعنی یکشنبه، خداوند عیسی مسیح از بین مردگان قیام کرد. قیام بدن عیسی مسیح، تایید خدا در مقابل جهان بود که او قربانی کفاره ای عیسی برای گناهکاران را پذیرفته و اینکه عیسی مسیح بر مرگ و گناه غالب شده است. قیام با خود، عصر جدیدی را به همراه آورد یعنی عهد جدید. عهد جدید، عصری است که در آن سایه ها، سمبل ها، نبوت ها و تاریخ عهد عتیق در عیسی مسیح تحقق پذیرفته و بنابراین دیگر به پایان رسیده و باطل شده اند (عبرانیان ۸: ۶، ۱۳، ۱۰: ۱ - ۴). قربانی های حیوانات در عهد عتیق جای خود را به مرگ عیسی مسیح داد (عبرانیان ۱۰: ۸ - ۱۰). مراسم فصح عهد عتیق جای خود را به مراسم شام خداوند داد که یادگاری فیض خدا و نجات از گناه بوسیله کفاره شدن میباشد. (اول قرننیان ۱۱: ۲۳ - ۲۶). ختنه عهد عتیق جای خود را به تعمید داد که نشانه ورود به پیمان فیض خدا است (کولسیان ۲: ۱۱ - ۱۲). مقام کاهنی اعظم عهد عتیق که همپایه هارون بود جای خود را به مقام کاهنی اعظم عیسی که همپایه ملك صادق است، داد (عبرانیان ۷: ۱۱ - ۲۸). معبد عهد عتیق جای خود را به کلیسا یعنی بدن مسیح داد که شامل ایمانداران تمام جهان از هر قومی می شود (یوحنا ۲: ۱۹ - ۲۱). پرستش خدا در عهد عتیق بوسیله مراسم قوانین تشریفاتی جای خود را به پرستش خدا در روح و راستی داد (یوحنا ۴: ۲۳ - ۲۴) قوانین مدنی عهد عتیق کشور اسرائیل که تحت حکومت خدا بود جای خود را به اصولی که عیسی مسیح در مورد ملکوت خدا گفت، بخشید (متی ۲۲: ۴۳)

به همین شکل، روز هفتم هفته در عهد عتیق، جای خود را به اولین روز هفته در عهد جدید، داد تا آن روز را مقدس نگاه دارند یعنی آن روز را از روزهای دیگر هفته جدا سازند. چهارمین فرمان درباره مقدس نگاه داشتن روز سبت تا اندازه ای فرمانی تشریفاتی بود. بنابر این تغییر مناسبی در سمبل آن روز به وجود آمد. در عهد جدید، نه "آخرین روز هفته" بلکه "اولین روز هفته" اهمیت مخصوصی بعنوان روز جشن گرفتن پیروزی قیام عیسی دارد. مرگ و قیام عیسی مسیح سایه ها، سمبل ها، نبوتها و تاریخ عهد عتیق را تحقق بخشید و بنابراین بر تمام قوانین عهد عتیق از جمله جنبه مراسمی حکم چهارم غالب گشت.

(T) دوم. عیسی مسیح بعد از قیامش، اغلب در روز اول هفته بر ایمانداران ظاهر می شد.

اناجیل بروشنی می گوید که بعد از قیام عیسی او بر مردم بخصوص در روز اول هفته ظاهر می شد. در صبح زود روز اول هفته، او بر مریم مجدلیه و زنان دیگر ظاهر شد در بعد از ظهر او بر پطرس و دو شاگرد دیگر که در راه عموآس بودند، ظاهر شد. در هنگام غروب او به ده شاگرد و دوستانشان ظاهر گردید. این اولین ظهور او در جمع مسیحیان ایماندار بود. هفته بعد دوباره در اولین روز هفته او بر یازده شاگرد خود از جمله توماس ظاهر شد. این دومین ظهور او در میان مسیحیان ایماندار بود.

(S) سوم . روح القدس در اولین روز هفته جاری گشت و کلیسا بنیاد نهاده شد .

ریزش روح القدس در روز پنطیکاست در واقع در اولین روز هفته هم بود . در همان روز اولین کلیسای محلی در اورشلیم بنیاد نهاده شد . بنابراین خداوند عیسی مسیح تصمیم گرفت با قرار دادن پیروزی قیام و بنیاد نهادن کلیسای عهد جدید ، در اولین روز هفته ، این روز را محترم بشمارد .

(T) چهارم . اجتماع مسیحی به جمع شدن در اولین روز هفته ادامه داد و آن را روز خداوند نامید .

مسیحیان یهودی نژاد در روز خداوند جمع می شدند . بعد از پنطیکاست بنظر می رسد که جامعه مسیحی یهودی نژاد همچنان به جمع شدن با هم در روز هفتم یعنی سبت یا شنبه ادامه می دادند زیرا اغلب مردم در فرهنگ آنها همین کار را می کردند اما طبق اعمال ۲ : ۴۲ آنها در روز اول هفته هم جمع می شدند تا به روز خداوند احترام بگذارند . مسیحیان یهودی نژاد چون گذشته در روز شنبه جمع میشدند تا عهد عتیق را بخوانند تا به موعظه گوش کرده و دعا کنند چون آنها خود را یهودی می پنداشتند . بهرحال هیچ مرجعی در عهد جدید وجود ندارد که نشان دهد مسیحیان یهودی نژاد ، مراسم شام خداوند یا عشاء ربانی را در روز شنبه انجام میدادند .

مسیحیان غیر یهودی در روز خداوند جمع می شدند . اعمال ۲۰ : ۵ - ۱۲ و اول قرننیا ۱۶ : ۲ بروشنی نشان می دهد که مسیحیان غیر یهودی برای پرستش ، مراسم شام خداوند ، موعظه ، صحبت در باره امور خدا و دادن هدایای نقدی در اولین روز هفته جمع می شدند .

مسیحیان در طول تاریخ به روز خداوند احترام می گذاشتند . کلمه ” روز خداوند “ در مکاشفه ۱ : ۱۰ همیشه به اولین روز هفته اشاره می کند همین امر در مورد نوشته های اولیه پدران کلیسا و حتی در زبان یونانی امروزی صادق است ، بنابراین از زمان عهد جدید مسیحیان اولین روز هفته را بعنوان روز جمع گشتن برای پرستش ، عشاء ربانی ، موعظه و گفتگو درباره امور خدا در نظر می گرفتند . تنها چند صد سال بعد کنستانتین ، قیصر امپراطوری روم ، رسماً اولین روز هفته را روز استراحت برای تمام امپراطوری روم اعلام کرد .

(S) نکته ۳ . کاری که مسیحیان باید در اولین روز هفته انجام دهند .

بخاطر بیاورید که روزهای هفته در کتابمقدس بشکلی متفاوت از بعضی فرهنگ های امروزی شماره گذاری شده است . در کتابمقدس روز هفتم هفته ، شنبه بود که ” سبت “ نامیده می شد و ” اولین روز هفته “ یکشنبه بود که ” روز خداوند “ نام داشت ، اگر چه در عهد جدید هیچ فرمان صریحی برای نگهداشتن روز اول هفته مثل عهد عتیق که روز هفتم را نگاه می داشتند وجود ندارد ولی در عین حال برای رد این موضوع هم حکمی نیست ، بنابراین مسیحیان در طی قرنها در تمام کشورها ، روح فرمان چهارم را با نگاهداشتن روز اول هفته یعنی یکشنبه ادامه دادند . آنها جنبه تشریفاتی فرمان چهارم را باطل کردند و اصول حکیمانه حکم چهارم را در اولین روز هفته که آن را ” روز خداوند “ می نامیدند تثبیت نمودند .

(T) مسیحیان چگونه باید ” روز خداوند “ را مقدس دارند ؟

اول . مسیحیان باید در روز خداوند بطور انفرادی با خدا وقت داشته باشند و در تقدس رشد نمایند .

بر طبق اشعیا ۵۸ : ۱۳ - ۱۴ هدف از روز خداوند این نیست که در آن روز مسیحیان هر کاری دوست دارند انجام دهند یا به راه خود بروند بلکه تا خدا را خشنود کرده و راهی را که او می خواهد در پیش بگیرند . مسیحیان باید شادی خود را نه در خود ، بلکه در خداوند بیابند . بر طبق اشعیا ۵۶ : ۶ هدف از روز خداوند ، خدمت کردن ، محبت نمودن و پرستش خداوند است .

(S) دوم . مسیحیان باید در روز خداوند به همراه دیگر مسیحیان به حضور خداوند بروند .

بر طبق لاویان ۲۳ : ۳ ، هدف روز خداوند داشتن يك تجمع مقدس است . طبق اعمال ۲ : ۴۲ و ۱۲-۵ : ۲۰ مسیحیان باید به منظور پرستش خدا ، مراسم شام خداوند یا عشاء ربانی ، موعظه کلام خدا ، گفتگو با هم درباره کتابمقدس ، دعا و داشتن مشارکت در روز خداوند با یکدیگر جمع شوند ،

(T) سوم . مسیحیان باید در روز خداوند کارهای خوب کرده و زندگی ها را نجات دهند .

بر طبق مرقس ۳ : ۴ هدف از ” روز خداوند “ بیکار ماندن نیست بلکه خوبی کردن و نجات زندگی هاست . مسیحیان نه تنها باید خدا را محبت ، پرستش و خدمت نمایند بلکه باید مردم را از بندهایشان آزاد ساخته ، به آنها غذا داده و آنها را بپوشاند (اشعیا ۵۸ : ۶ - ۱۲) و همچنین انجیل را به آنها موعظه کنند .

(S) چهارم . مسیحیان باید در روز خداوند استراحت کرده . تجدید قوا نمایند .

طبق خروج ۲۳ : ۱۲ هدف از روز خداوند این است که مسیحیان از شش روز معمولی کار آرام گرفته ، تجدید قوا نمایند . بر طبق مرقس ۲ : ۱۸ - ۲۷ هدف از روز خداوند کمک به انسان است نه اینکه باری برای او باشد .

(T) پنجم . مسیحیان باید آرامی ابدی در آینده را انتظار بکشند .

در عبرانیان ۹ : ۹ - ۱۱ ما می خوانیم که در آینده نه يك ” روز سبت “ بلکه يك ” آرامی سبت “ در انتظار مسیحیان است . وقتی مسیحیان کارشان بر روی زمین به پایان می رسد ، وارد آرامی خدا در آسمان می شوند و همانطور که خدا از کار خلقت خود آرامی

گرفت ، آنها نیز از کارهای خود بر روی زمین آرامی می گیرند . از آنجایی که مسیحیان می دانند در آینده این آرامی ابدی فرا می رسد ، آنها باید برای توکل و اطاعت از خدا ، تمام تلاش خود را بکنند . آنها نباید مثل قوم اسرائیل بخاطر بی ایمانی و بی اطاعتی از ورود به آرامی خدا باز بمانند . بنابراین مسیحیان نه تنها در ” روز خداوند “ بلکه هر روز باید با شادی ، آن آرامی را که در انتظار قوم خداست انتظار بکشند .

(S) تکلیف برای هفته آینده

اول . معنی ” روز خداوند “ یعنی روزی را که مسیحیان برای استراحت دارند و برای خدمت و پرستش با هم جمع می شوند ، به نوایمانان تعلیم بدهید .

دوم . کتابهای دستور عمل ” بروید و کلیسای مسیح را بنا کنید ” را ملاحظه کنید و به آدرس اینترنتی www.dota.net مراجعه کنی.

سوم . هر شنبه تا چهارشنبه به برنامه ” دوره شاگردسازی از رادیو ” گوش کنید .